

Bohoslužba 15. 5. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. (Žalm 98,1b –2)

Pozdrav

Píseň: 560

Modlitba: Bože, náš Otče, ty jsi nás vykoupil skrze svého Syna a ujal ses nás jako svých milovaných dětí. Tvá láska se prokázala nikoli jako pouhý cit, ale jako skutečný čin. Pohled' na všechny, kdo věří v Krista a dej, ať ve spojení s tebou najdou pravou svobodu. Tvůj Syn je cesta, pravda a život. Dopřej nám milost, abychom to vše v něm nalézali, milovali se navzájem, kráčeli cestou jeho přikázání a sdíleli s ostatními život, který v něm dochází naplnění. Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s tebou a s Duchem svatým žije a vládne na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 11,1–18

Píseň: 23

2. čtení: Jan 13,31–35

Kázání

Podle čeho lze poznat církev? Co vlastně církev je? Reformačně vyjádřeno se jedná o shromáždění svatých, v němž se čistě zvěstuje evangelium a řádně vysluhují svátosti. Já však dnes chci poukázat na jiný znak, jež by měl církev charakterizovat. Je jím láska. Vždyť jsme to slyšeli: Ježíšovi učedníci se mají vyznačovat vzájemnou láskou, která bude jejich poznávacím znamením. V dobách rané církve si lidé na křesťanech všímali právě lásky: „Hleďte, jak se milují!“, říkávalo se o Kristových následovcích.

Přikázání vzájemné lásky dává Ježíš učedníkům v promluvě, která předchází jeho utrpení. Jedná se tedy o jakousi jeho závěť. Chystá se na smrt a učedníkům sděluje to, co potřebují vědět. Připravuje své žáky na dobu, kdy s nimi již nebude v tělesné podobě. Skrze kříž a hrob se odebere ke svému Otci, zatímco učedníci tady zůstanou. Alespoň prozatím. Ještě nenastal čas, aby se vydali stejnou cestou jako on.

Zatím se události dávají do pohybu. Zrádce opustil místnost, kde byli shromážděni a vyšel do tmy. Už je všechno rozhodnuto. Ježíš bude trpět, zemře, ale vstane také z mrtvých. V tom všem, ale také v předcházejících událostech vidí Ježíš oslavení své i Otcovo. V Ježíšově příběhu jednal, jedná a bude jednat Bůh. I v tom nejhorším, co může člověka potkat, i v nespravedlivém utrpení je při díle Boží láska. Tak jako byla při díle v celém Ježíšově působení. Kříž ji zjeví v plném světle. Boží láska k člověku dostane podobu Ukřižovaného. Ale Ježíšova poslušnost a láska k Otci i k lidem bude završena vzkříšením. To neodlučitelně patří ke kříži.

Učedníci tedy napříště nebudou mít Mistra mezi sebou tak, jako tomu bylo dosud. Tím ale jejich úkol nekončí. Nebudou ho již následovat doslovně – nepůjdou mu tělesně v patách – mají jej však následovat, napodobovat svým jednáním. A to znamená milovat se. Žít mezi sebou v lásce. On jim

v tom dal zřetelný příklad. Je jim přikázána láska vzájemná, ale to nutně neznamená, že mají milovat pouze sebe navzájem a jiné lidi již nikoli. Vždyť není řečeno, že ostatní milovat nemají, nebo že je dokonce mají nenávidět. Ježíšova slova si můžeme přeložit tak, že aby mohli být svědectvím ostatním, musejí se nejdříve milovat navzájem, musejí začít u sebe.

A jak se mají milovat? Tak, jak je miloval Ježíš. A jak je miloval Ježíš? Až do krajnosti vyjádřené obětováním vlastního života. Jestliže Ježíš za ně položí svůj život, jestliže jde až nadoraz, pak jej v tom mají jeho následovníci napodobovat. Jejich láska nemá mít hranice. Ježíš tedy není žádný troškař. A stejnou velkorysost žádá také od nás. Mimochodem – apoštol Jan údajně na stará kolena stále opakoval větu „děťátka, milujte jedni druhé“.

Řeč na rozloučenou, do níž je přikázání vzájemné lásky zařazeno, zaujímá v Janově evangeliu místo, kde ostatní evangelisté uvádějí ustanovení večeře Páně, resp. oboje se odehrává poslední večer „na svobodě“. Místo Ježíše podávajícího učedníkům chléb a víno coby znamení jeho oběti za druhé, představuje Jan Ježíše umývacího učedníkům nohy. Gesto služby a lásky bez ohledu na to, že kdo je důležitější. Obojí však spolu významově souvisí. Velikonoční večeře byla a zůstává pro židy nejen připomínkou vysvobození z egyptského otroctví, ale také jeho aktualizací, zpřítomněním. Mají se cítit, jako by právě oni byli vyvedeni z Egypta. Tak i my smíme při slavení večeře Páně vidět ve chlebu a víně Kristovo tělo a jeho krev vydané z lásky k druhým. A Ježíšův čin sebevydání má být též pro nás stále aktuálním, zpřítomněním Ježíšem zasloužené záchrany. A také upomínkou na zdroj jeho jednání, na lásku a její pramen, jímž je Bůh. Abychom ze síly jeho lásky čerpali sílu k lásce naší.

Vzájemná láska se má stát svědectvím. Má-li být církev, poznamenaná všelijakými skandály a nezájmem okolí, ještě nějak zajímavá, přitažlivá a schopná něco dělat, nutně k tomu potřebuje právě vzájemnou lásku svých členů. V dnešní době těžko dojde sluchu a pozornosti církev, která myslí sama na sebe a navíc je rozhádaná a prolezlá sebeláskou jednotlivců. Proto je tak důležité milovat se navzájem. Navzdory veškeré různosti, která mezi křesťany panuje. Jsme různí jak v rámci jednoho sboru, tak i v rámci seniorátu a celé církve, o jejím ekumenickém a celosvětovém rozměru ani nemluvě. Přes všechnu rozdílnost, přes odlišné pohledy a názory je naším úkolem umět spolu žít. Něco by nás mělo spojovat. Tím pojítkem má být kromě jiného a nade vše jiné právě láska. Láska, která se neskrývá pouze uvnitř, nýbrž se vtělí do činů, do praktického jednání. Mít někoho rád jen v srdci, na emocionální rovině, je sice pěkné, ale poněkud nedostatečné a vlastně i laciné. Nic to nestojí. Naopak nás vůči druhým nemusí poutat zrovna vřelý pozitivní cit, leccos nám na nich může vadit, ale přesto se k nim můžeme chovat laskavě a vstřícně. Mít na mysli jejich blaho. Pomoci jim, když je toho zapotřebí. To nicméně nevyklučuje možnost dostat se do konfliktu. Někdy to může ve vztazích zajiskřit. Ale spory a averze jedněch vůči druhým se nesmějí stát trvalými a být tím, co naše vztahy ovládá.

Nesváry vedou k rozdělení, k paralýze, možná až k zániku. Nenávist je destruktivní síla. Někdy dokonce stojí životy. Tyhle ničivé projevy však nemusejí a nemají v církvi dostat šanci. Je tady jiná možnost. Vzájemná láska, z níž pak může pramenit také láska k lidem, kteří jsou vně společenství. I lidé necírkevní, nenáboženští dokáží žít v láskyplných vztazích. Pokud bychom to nedokázali my, pak bychom selhali. Pokud to dokážeme, pak máme jako církevní společenství šanci přetrvat a něco dobrého ještě vykonat, navzdory všem nepříznivým předpovědím.

Píseň: 558

Přímluvy: V síle Kristovy výzvy k lásce předložme Bohu své modlitby a volejme k němu slovy „prosíme tě, vyslyš nás“:

Pane, naplňuj naše srdce dostatkem lásky, abychom ji mohli šířit v církvi i všude, kde budeme. Prosíme tě, vyslyš nás.

Daruj usmíření v těch společenstvích, která jsou rozhádaná a vzájemná láska se z nich vytratila. Prosíme tě, vyslyš nás.

Skláněj se k lidem na Ukrajině i v jiných zemích, kde se válčí a také ke všem, kteří na tyto konflikty doplácují. Prosíme tě, vyslyš nás.

Dej vláhu polím a lukám, aby se mohl sklidit dostatek potravin a nikdo nemusel trpět hladem. Prosíme tě, vyslyš nás.

Uděluj moudrost a schopnost rozlišovat dobré od zlého představitelům církví, duchovním, těm, kdo v církvi mají zodpovědnost a také členům synodu, který se sejde na konci týdne. Prosíme tě, vyslyš nás.

Přimlouváme se za mladou generaci v našem sboru, především za konfirmandy, aby s tebou počítali na svých životních stezkách. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 698

Ohlášky

- Program během týdne:
V úterý v 15:30 se děti sejdou na náboženství a od 17 hod. se koná schůze staršovstva. Ve středu od 17:15 se koná biblická hodina v Diakonii. Připojit se lze také on-line. V pátek od 14:00 je na programu konfirmační příprava a od pátku do nedělního rána sborový pobyt v Tisu.
- Od 19. do 21. května bude ve Svitavách jednat synod ČCE.
- V kanceláři můžete přispívat do sbírky pro Jeronymovu jednotu, z níž žádá o příspěvek také náš sbor.
- V neděli 22. května od 14:30 se v domku Na Sboru v Kunvaldu koná ekumenická bohoslužba za jednotu církve a mír.
- Děti ve věku 6-15 let jsou zvány na tábor do Tisu, který se koná v termínu od 24. do 30. července.
- Narozneniny v novém týdnu oslaví Jaroslava Bosáková. Přejeme jí vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. (Jan 13,15)

Požehnání: Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

Píseň: 714